

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR:.....

DECIZIA CIVILĂ NR.....
Ședința publică din .....

PREȘEDINTE :

JUDECĂTOR :

JUDECĂTOR :

• GREFIER :

Pe rol se află pronunțarea în recursul declarat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad împotriva sentinței civile pronunțată în dosarul nr...../2006 al Tribunalului Arad, în contradictoriu cu reclamantul intimat SC x SRL Arad și pârâta intimată Activitatea de Control Fiscal Arad, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal, lipsă părțile.

Procedura completă, fără citarea părților.

Mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință care face parte integrantă din prezenta hotărâre și potrivit căreia, pronunțarea s-a amânat, când,

CURTEA

Asupra recursului de față constată :

Prin sentința civilă, pronunțată în dosarul NR..... Tribunalul Arad a admis acțiunea reclamantei SC X SRL Arad împotriva pârâtelor D.G.F.P.Arad și Activitatea de control fiscal Arad și a anulat decizia emisă de pârâta I și decizia de impunere în partea privind cap.2.10.1 și cap.2.10.2 pentru TVA suplimentar cu dobânzi, majorări și penalități de întârziere Rol, în total suma de xxxxxx lei cu cheltuieli de judecată

în motivare s-a reținut că prin cererea înregistrată la 21.12.2005, reclamanta SC X SRL Arad a chemat în judecată pe pârâtele D.G.F.P.Arad și Activitatea de Control Fiscal Arad și a solicitat anularea Deciziei privind soluționarea contestației fiscale, precum și a Deciziei de impunere pentru cap.2.10.1 și 2.10.2, privind deducerea TVA și exonerarea de plată a TVA suplimentar în cuantum de xxxxxx lei cu dobânzi și penalități de întârziere.

De asemenea a solicitat suspendarea executării capitolelor menționate ale Deciziei de impunere

Reclamanta a cumpărat produse petroliere livrate de SC Y SRL Hunedoara cu un numar de patru facturi

Deși societatea vânzătoare a emis facturile originale acestea nu au ajuns în posesia reclamantei, deoarece au ars într-un incendiu în care a fost distrus automobilul societății vânzătoare.

Furnizorul produselor petroliere a procedat la reconstituirea acestora prin copierea facturilor rămase la cotorul societății, astfel că reclamanta a obținut de la furnizor o copie a facturilor originale semnate și ștampilate pentru conformitate, ulterior înregistrându-le în contabilitate.

Produsele petroliere au fost recepționate la data intrării de către reclamantă conform notelor de recepție întocmite pe baza avizelor de expediție. Atât notele de recepție cât și copia facturilor reconstituite de către furnizor au fost înregistrate în contabilitatea reclamantei, ultimele în jurnalul de cumpărări pe luna iulie, respectiv august 2001.

Nu există nici un dubiu că produsele petroliere achiziționate în temeiul celor 4 facturi reconstituite, cât și documentele ce le evidențiau au fost introduse în gestiunea societății și în formularistica legală contabilă, iar deconturile lunare de TVA au cuprins și operațiunile respective.

Pentru operațiunea comercială patrimonială menționată reclamanta beneficiază de dreptul de deducere a TVA-ului aferent vânzărilor de carburanți și în mod legal, a fost cuprinsă această deducere în deconturile pentru lunile iulie și august 2001.

Aspectul relevat de organul de control și de cel de soluționare al contestației, că deducerea TVA-ului în cuantum de xxxxxxxx ROL nu este legală, întrucât nu este însoțită de originalul facturilor, iar copia facturilor prezentată de reclamantă nu constituie documente legale, este eronată și reclamanta nu datorează TVA-ul suplimentar în cuantumul menționat și nici majorările și penalitățile de întârziere calculate.

Este neîndoielnic că cele 4 facturi fiscale au pierit într-un incendiu la furnizor, și că incendiul este un fapt de forță majoră. Ca urmare, în mod legal furnizorul a reconstituit facturile fiscale în condițiile prevăzute de art.26 din Legea nr.82/1991 privind contabilitatea, republicată.

Pentru a-și exercita dreptul de deducere al TVA, conform art.19 din OUG nr.17/2000 pentru operațiunile prevăzute la art.18 din Ordonanță, reclamanta a prezentat în mod justificat copia facturilor primite de la furnizor, iar valabilitatea acestor documente justificative, care înlocuiesc originalul facturilor pierdute pentru un caz de forță majoră, rezultă din art.10 pct.12 al HG nr.401/2000, care prevede posibilitatea de a demonstra suma taxei și printr-un alt document legal decât facturile originale. În același sens sunt și dispozițiile HG nr.831/1977.

De altfel, și art.145 din Codul fiscal prevede în alin.12 lit.b că persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat, care să justifice suma TVA aferentă bunurilor achiziționate. Prin urmare copiile - facturi reconstituite de furnizor cu respectarea dispozițiilor menționate din Legea contabilității care permite reconstituirea în caz de pierdere sau distrugere a unor documente contabile, au aceeași putere doveditoare ca și actele originale pierdute sau sustrate, legea nedistingând între puterea doveditoare a actelor originale și a celor reconstituite. Nici nu ar avea nici o rațiune reglementarea reconstituirii documentelor contabile pierdute sau distruse prin art.26 din Legea contabilității, dacă legiuitorul nu ar

accepta dovada operațiunilor ce rezultă din actele reconstituite la fel de puternică cu cea rezultată din actele originale.

Neexistând o dispoziție legală care să îndreptățească organul de control să excludă de la deducere a sumei de xxxxxxTVA, se impune concluzia că decizia de impunere emisă în contra intereselor reclamantei este nelegală, astfel că a fost anulată.

Acțiunea a fost admisă și împotriva deciziei date asupra contestației și aceasta suferind de aceeași parțialitate în analiza aspectului de drept și de fapt invocat, astfel că acțiunea reclamantei a fost admisă cu privire la capitolele corespunzătoare ale deciziei de impunere și ale Deciziei de soluționare a contestației.

Pârâta a fost obligată în condițiile art.274 Cod proc.civilă și la plata cheltuielilor de judecată constând în taxele de timbru, onorariul plătit expertului și onorariu avocațial.

În cauză a declarat recurs pârâta D.G.F.P.Arad solicitând modificarea sentinței și respingerea acțiunii.

În motivare recurenta critică prima instanță pentru că a admis acțiunea deși procedura prealabilă nu a fost îndeplinită privitor la cererea pentru anularea majorărilor și a penalităților aferente TVA calculată suplimentar, iar pe fond soluția este nelegală, încălcându-se prevederile art.304 pct.8 și 9 Cod -proc.civilă, pentru reținerea faptului că „aspectul relevat de organul de control și cel de soluționare al contestației, că deducerea TVA-ului în cuantum de xxxxxxxx nu este legală, întrucât nu este însoțită de originalul facturilor, iar copia facturilor prezentată de reclamantă nu constituie documente legale, este eronată și reclamanta nu datorează TVA-ul suplimentar în cuantumul menționat și nici majorările și penalitățile de întârziere”, datorită următoarelor motive:

În conformitate cu dispozițiile legale în vigoare la momentul în care s-a realizat deducerea de TVA (anul 2001) și anume prevederile art.19 din HG nr.401/2000 și pct.10.12 din Normele de aplicare a acestuia: „Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor contribuabilii sunt obligați:

- a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;
- b) să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă într-o factură fiscală sau în alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art.18.

Norme:

10.12 Pentru exercitarea dreptului de deducere contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.

Documentele legale sunt:

- a) exemplarul original al facturii fiscale sau, după caz, alte documente specifice aprobate potrivit HG nr.831/1997, pentru bunurile și serviciile cumpărate de la furnizorii din țară;”,deducerea se putea face doar pe baza facturilor în original.

Recurenta consideră că aceste dispoziții sunt extrem de clare și nu lasă loc la nici o interpretare, deducerea TVA se poate face doar pe baza

facturilor în original. Mai mult, prima instanță în mod greșit face referire la dispozițiile art.145 din Codul fiscal, fără a avea în vedere că acesta nu era în vigoare la momentul în care a avut loc deducerea eronată a TVA-ului (anul 2001 față de 2003 data intrării în vigoare a Codului fiscal).

Instanța nu a ținut cont de faptul că facturile prezentate în copie, pe baza cărora s-a făcut deducerea TVA nu au fost reconstituite în conformitate cu prevederile legale în vigoare și anume art.26 din Legea contabilității nr. 82/1991 „în caz de pierdere, sustragere sau distrugere a unor documente contabile, se vor lua măsuri de reconstituire a acestora în termen de maximum 30 de zile de la constatare potrivit legii.”

La data inspecției fiscale intimata reclamantă nu a putut prezenta organelor de control originalul facturilor aflate în discuție. Acest lucru este confirmat prin nota explicativă luată administratorului SC X SRL.

De asemenea, facturile fiscale nu purtau mențiunea „conform cu originalul”, ștampila și semnătura administratorului societății emitente respectiv administratorul SC Y SRL Brad, d-l Poenaru Ioan, acestea fiind adăugate ulterior așa cum rezultă din către D.G.F.P.Arad prin care acesta atestă că facturile sunt în conformitate cu originalul, adresă anexată doar la contestația formulată în procedură prealabilă.

Mai mult, nici măcar această atestare ulterioară nu putea fi făcută deoarece din înregistrată la ACF Arad emisă de ACF Hunedoara reiese că în data de 02.12.2004 evidența contabilă a SC Y SRL pe perioada anilor 1998-2004 împreună cu calculatorul care conținea evidența contabilă a ars într-un incendiu, fapt atestat și de IPJ Hunedoara.

Recurenta arată că facturile în original trebuiau să fie cuprinse în evidența contabilă a societății reclamantei intimă încă din anul 2001, lipsa acestora la data inspecției fiscale și faptul că nu a fost declarată pierderea lor, duce la concluzia că nu au existat în original niciodată.

Susținerea că facturile originale nu au ajuns în posesia intimă deoarece au ars în incendiul produs sunt total nefondate deoarece facturile au fost emise în 2001 iar incendiul s-a produs în 2004.

Se mai arată că susținerile reclamantei conform cărora „distrugerea exemplarelor originale prin incendiu este un caz fortuit, iar reconstituirea lor este o obligație a SC Y SRL, respectiv a administratorului acestei societăți deoarece documentele contabile au fost în posesia acestuia” sunt total nefondate, reclamanta încercând astfel să transfere propria vină către o terță persoană.

Factura în original (exemplarul albastru) a fost predat reclamantului încă din momentul în care acestea au fost eliberate (2001).

Procedura prin care s-a încercat reconstituirea, și anume procurarea acestora de la SC y SRL, este ulterioară constatării de către organele de inspecție fiscală a faptului că originalele facturilor nu sunt cuprinse în contabilitate, mai arată recurenta.

Examinând recursul, în raport cu motivele invocate și cu cele din oficiu prevăzute de art.304 Cod proc.civilă, se constată că sentința civilă pronunțată în dosarul nr...../2006 al Tribunalului Arad este nelegală, motiv pentru care se admite recursul pârâtei, se modifică sentința

conform art.304 pct.9 Cod proc.civilă și se respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta SC X SRL Arad împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Activitatea de control fiscal Arad, pentru că:

Potrivit dosarului, reclamanta a fost supusă unui control fiscal și prin raportul de inspecție fiscală încheiat de pârâta Activitatea de control fiscal Arad, s-a constatat că reclamanta a dedus nelegal TVA aferent celor 4 facturi fiscale emise de SC Y SRL Brad, astfel că a fost impusă la plata unei TVA în sumă de xxxxxxxxxxxx lei (rol) cu dobânzi, majorări și penalități de întârziere aferente în sumă de xxxxxxxxxxxx lei (rol), pentru că deducerea s-a realizat pe baza unor copii ale facturilor susmenționate, astfel că s-au încălcat prevederile art.19 din OUG nr. 17/2000 privind TVA coroborat cu prevederile pct.10.12 din HG nr.401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare ale OUG nr. 17/2000, din care rezultă că dreptul de deducere a TVA se exercită numai pe baza unor documente legal întocmite, respectiv prin exemplarul original al facturii fiscale, pentru bunurile sau serviciile cumpărate de la furnizorii din țară.

Dispoziția legală susmenționată a fost în vigoare la data când Reclamanta a efectuat operațiunea de deducere a TVA în litigiu.

Potrivit actelor dosarului, la data controlului reclamanta nu a putut prezenta originalul facturilor emise de SC Y SRL Brad ci doar copiile acestora care nu purtau mențiunea „conform cu originalul” și nici ștampila și semnătura administratorului societății emitente, omisiuni care au fost completate ulterior controlului, așa cum rezultă din adresa administratorului societății comerciale emitente a facturilor, datată din 27.VI.2005, anexată contestației formulată de reclamantă în procedură prealabilă.

În perioada de soluționare a contestației în procedură prealabilă, pârâtele au solicitat relații la Activitatea de control fiscal Hunedoara legat de facturile fiscale emise de societatea emitentă a acestora și drept urmare a rezultat că nu s-a putut realiza verificarea întrucât autoturismul în care s-a aflat întreaga evidență a acestei societăți a ars într-un incendiu din anul 2004.

Deci, confirmarea făcută de societatea emitentă, că aceste facturi au fost conforme cu originalul nu a putut fi făcută la modul real în cursul anului 2005, din moment ce originalul facturilor a ars în incendiul din anul 2004.

Raportat la această stare de fapt, deducerea TVA realizată de reclamantă nu îndeplinește cerința legală a justificării sumei prin documente întocmite conform legii, potrivit art.19 alin.1 lit.a din OUG nr.17/2000 privind TVA.

Cum sentința s-a pronunțat cu încălcarea acestei dispoziții legale, se va admite recursul pârâtei așa cum s-a menționat anterior, înlăturându-se concluzia expertului contabil, întemeiată pe dispozițiile art.145 alin. 12 lit.b, invocată în lucrare, pentru că aceasta nu era aplicabilă pe perioada controlată de pârâte

Concluzia se impune și în raport cu constatarea realizată de expertul contabil, care la ultimul aliniat de la fila 3 din expertiză, concluzionează că reclamanta nu a primit de la furnizor originalul facturilor în litigiu.

Această constatare demonstrează că reclamanta a încălcat și prevederile art.6 din Legea nr.82/1991 republicată privind contabilitatea, neînregistrând operațiunile efectuate pe baza documentelor justificative.

Este nelegală și concluzia din expertiză (fila 4) privitoare la caracterul de documente justificative al copiilor facturilor reconstituite prin certificarea lor de către furnizor, conform art.26 din Legea nr.82/1991 republicată, privind contabilitatea, pentru că reconstituirea acestora nu s-a făcut în termenul de 30 de zile de la constatare.

De asemenea, în litigiu nu se pune problema păgubirii bugetului prin înregistrarea TVA pe baza facturilor reconstituite, așa cum susține expertul contabil, obiectul acțiunii vizând legalitatea dreptului de deducere a TVA, ceea ce reclamanta nu a demonstrat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul declarat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad împotriva sentinței civile pronunțată în dosarul nr...../2006 al Tribunalului Arad.

Modifică sentința și respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta SC Y SRL Arad împotriva pârâtelor Generală a Finanțelor Publice Arad și Activitatea de control fiscal Arad.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică din 2006.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

GREFIER